

Izvještaj o radu Sigurne kuće za žene i djecu žrtve nasilja u porodici za period februar - decembar 2007. godine

Udružene žene Banja Luka

Adresa: Kalemegdanska 18, 78000 Banja Luka

Bosna i Hercegovina

Telefon/faks: 051 463 143

Telefon: 051 462 146

E-mail: office@unitedwomenbl.org

Web: <http://www.unitedwomenbl.org>

I. Uvodna analiza

Sigurna kuća za žene i djecu žrtve nasilja u porodici na regiji koju pokriva Grad Banja Luka je osnovana na inicijativu NVO "Udružene žene" Banja Luka i počela je sa radom 12. februara 2007. godine, kada su stečeni svi uslovi za rad i finansiranje tekućih troškova Sigurne kuće.

Sigurna kuća Banja Luka je od strane Administrativne službe grada Banja Luka, Odeljenja za društvene djelatnosti 14. marta 2007. godine dobila Rješenje kojim se utvrdila ispunjenost uslova u pogledu prostora, opreme i stručnih radnica/ka za otvaranje i rad Sigurne kuće uz pismenu saglasnost Ministarstva zdravlja i socijalne zaštite Vlade Republike Srpske.

U skladu s tim, Sigurna kuća u Banja Luci je postala prvi objekat ovakvog tipa koji je dobio odobrenje za otvaranje i rad. Takođe, Ministarstvo zdravlja i socijalne zaštite je 07. marta 2007. godine dalo saglasnost na Kućni red Sigurne kuće i pravila koja postoje unutar iste, shodno odredbama člana 14. stav 2. Pravilnika o načinu i mjestu obezbjeđenja zaštite žrtve nasilja u porodici (Službeni glasnik Republike Srpske; broj: 97/06).

Prve dvije sedmice rada fokus je bio na upoznavanju zaposlenog osoblja o samoj problematici porodičnog nasilja i pristupu žrtvi u momentu dolaska u Sigurnu kuću. Napravljen je plan rada osoblja i program za boravak žrtava nasilja.

U tom periodu su postojale prepreke u normalnom funkcionisanju Sigurne kuće koje su se odnosile na zakonsku regulativu, obezbjeđenje objekta i način finansiranja.

Prepreke u odnosu na zakonsku regulativu

Zakon o zaštiti od nasilja u porodici Republike Srpske je periodu otvaranja Sigurne kuće bio u fazi izmjena i dopuna zbog stava institucija koje bi trebale da ga primjenjuju (sudovi za prekršaje, Tužilaštvo, Ministarstvo unutrašnji poslova Republike Srpske, centri za socijalni rad) da isti nije moguće primjeniti.

Prema ovom Zakonu, odluku o smještaju u Sigurnu kuću kao zaštitnu mjeru obezbjeđenja zaštite žrtve nasilja je trebao da izriče Sud za prekršaje. Reformom Suda za prekršaje i novim Zakonom o prekršajima od 01. septembra 2006. godine, sudska odluka je bazirana na dobrovoljnosti nasilnika, odnosno dobrovoljnom pristanku nasilnika da osobu nad kojom je počinila nasilje smjesti u Sigurnu kuću.

Dalje, stav Centara za socijalni rad, konkretno u Banja Luci, je bio da su oni jedini ovlašteni da donose rješenje o smještaju u Sigurnu kuću jer su oni ti koji snose troškove njenog/njihovog boravka u Sigurnoj kući u Banja Luci (ili bi trebalo to da čine jer do tog perioda nismo imali niti jednu ženu koja je upućena od strane Centra) u iznosu od 25,00 KM po danu.

Prepreke u odnosu na obezbjeđenje objekta

Prema Pravilniku o načinu i mjestu obezbjeđenja zaštite žrtve nasilja (Službeni Glasnik RS, broj 97/2006) predviđeno je obezbjeđenje objekta tokom 24 časa. Međutim, Ministarstvo unutrašnjih poslova Republike Srpske nije nadležno za obezbjeđenje objekata ovog tipa, dok su za angažovanje privatnih agencija bila potrebna veća sredstva koja Sigurna kuća nije bila u mogućnosti da izdvoji. Ministarstvo unutrašnjih poslova RS je dalo prijedlog za izmjene i dopune Memoranduma o razumjevanju i saradnji kojim se obavezalo da će u skladu sa svojim ovlaštenjima kroz pozorno – patrolnu službu obilaziti Sigurnu kuću u toku 24 časa i hitno postupati po pozivu iz Sigurne kuće.

Prepreke u odnosu na način finansiranja Sigurne kuće

Finansiranje rada Sigurne kuće u Banjaluci za 2007. godinu je išlo iz dva izvora - od strane Administrativne službe grada Banja Luka i lokalnih centara za socijalni rad. Administrativna služba Grada je izdvojila sredstva koja predstavljaju 40% ukupnog godišnjeg budžeta, dok je 60%

izdvojeno od strane nadležnih centara za socijalni rad kojim korisnice i djeca pripadaju. Nadležni centri za socijalni rad plaćaju na dnevnoj bazi 25 KM po osobi.

Pored korisnica koje su dolazile sa teritorije grada Banja Luka, u Sigurnoj kući su boravile i korisnica sa područja Laktaša, Kneževa, Bratunca, Prijedora, Gradiške, Istočnog Sarajeva, Ugljevika, Kotor Varoši i Gacka. Centar za socijalni rad Laktaši, Istočno Sarajevo, Bratunca, Kneževo, Kotor Varoš i Prijedor nije snosio troškove za klijentice sa svojih područja, pravdajući to nepostojanjem ugovora kojim bi oni pokrivali boravak, kao i time da nisu učestvovali u smještaju žrtava nasilja. Ovom prilikom ističemo da u tim opštinama ne postoji uopšte mogućnost da se žrtvama ponudi usluga ovakve vrste, iako su osobe dugogodišnje žrtve. U nekoliko slučajeva je postojao prijedlog provođenja bračne terapije, i to u situacijama akutnog nasilja, odnosno nasilju koje je imalo ozbiljne posljedice po žrtve. Korisnica sa područja Gacka u nedostatku kvalitetne usluge zbrinjavanja žrtava je tražila smještaj u Sigurnu kuću Banja Luka i vlastitim sredstvima snosila troškove smještaja.

II. Struktura zaposlenih i angažovanih u Sigurnoj kući Banja Luka

Zaposlene:

1. Koordinatorica Sigurne kuće – puno radno vrijeme
2. Diplomirana socijalna radnica – puno radno vrijeme
3. Četiri medicinske sestre – puno radno vrijeme
4. Domaćica – puno radno vrijeme
5. Diplomirana pravnica – Pravnica u Udruženim ženama Banja Luka koja dolazi po potrebi
6. Klinička psihologinja – Klinička psihologinja Udruženih žena koja dolazi po potrebi i angažovana je po Ugovoru o privremenim i povremenim poslovima.
7. Knjigovođa – knjigovodstveni biro se plaća po izvršenim uslugama

Koordinatorica, socijalna radnica i domaćica su zaposlene na osam sati radnog vremena u periodu od 07:00 do 15:00, svakog radnog dana. Četiri medicinske sestre rade po principu četverbrigadnog sistema, kako bi usluge stručnog osoblja korisnicama i njihovoj djeci bile dostupne tokom 24 sata. Pravnica i Klinička psihologinja su za rad sa korisnicama angažovane po potrebi.

III. Bezbjednost objekta Sigurne kuće

Kada se govori o bezbjednosti objekta, odnosno osoba koje borave i rade u Sigurnoj kući, policijski službenici nadležne policijske stanice su svakodnevno obilazili objekat. Pri prijemu žrtve i njene djece, osoblje Sigurne kuće je obavještavalo policijsku stanicu ostavljajući sve potrebne podatke. Odmah po dolasku korisnica i djece u pratnji utvrđuje se stepen sigurnosti žrtve, odnosno mogućnosti ponovnog nasilja u slučaju kontakta sa nasilnikom. U dva slučaja su nasilnici po saznanju da su osobe nad kojima su počinile nasilje telefonskim putem i direktnim dolaskom pred Sigurnu kuću verbalnim putem prijetili žrtvama kao i zaposlenom osoblju. Nakon upozorenja i poziva policiji uznemiravanje je prestalo. U jednom slučaju je postojala potreba pojačane patrole svakih 15 minuta radi ozbiljnosti same situacije, dok je u jednom slučaju policija lišila slobode jedno lice koje je ranije izvršilo nasilje nad osobom koja boravi u Sigurnoj kući.

IV. Način smještaja u Sigurnu kuću

U prethodnom dijelu smo naglasili da su postojali izvjesni problemi zbog neusklađene zakonske legislative prilikom smještaja žrtava nasilja u porodici u Sigurnu kuću. U prvom periodu u Sigurnu kuću u Banja Luci je jedna osoba smještena odlukom Centra za socijalni rad Banja Luka, dok je u dva slučaja ta odluka donesena na osnovu procjene stručnog tima Udruženih žena Banja Luka.

Od 1. maja 2007. godine sa radom je počeo Mobilni tim – tim za pružanje pomoći i podrške žrtvama nasilja u porodici za područje Grada Banja Luka. Pored predstavnika policije, tim čine i

predstavnik/ca Centra za socijalni rad Banja Luka i predstavnik/ce Udruženih žena Banja Luka. Mobilni tim radi tokom 24 časa svakog dana u sedmici i funkcioniše na način da se na poziv policije obavještavaju ostali članovi, koji nakon izlaska na teren čine odgovarajuće korake. Ukoliko se procjeni da bi se u narednom periodu nasilje moglo ponoviti i prouzrokovati određene posljedice donosi se odluka za smještaj osoba u Sigurnu kuću Banja Luka.

Osobe koje nisu dolazile sa teritorije grada Banja Luka u Sigurnu kuću su se smještale procjenom Udruženih žena Banja Luka uz prethodni dogovor sa Centrom za socijalni rad Banja Luka, a nakon toga je o svemu obavješten nadležni centar sa područja boravišta žrtve. S obzirom da je broj prijavljenih sa drugih opština bio daleko veći, u obzir smo uzimali samo one hitne slučajeve koji nisu mogli čekati dalju procjenu Centra za socijalni rad Banja Luka. Pojedine žrtve smo upućivali na obraćanje za smještaj u Sigurnu kuću u nadležne centre za socijalni rad, ali nijedna od tih žrtava nije smještena. Osnovni problem je predstavljala činjenica što ostali centri za socijalni rad ne prepoznaju mogućnost obezbjeđenja zaštite žrtve nasilja kao jedne od zaštitnih mjera Zakona o zaštiti od nasilja u porodici Republike Srpske, te se smještaj žrtava u sigurne kuće ne uzima u obzir prilikom nailaska na ovakvu vrstu problema.

U jednom slučaju smo čak bili kontaktirani od strane nadležnog centra za mogućnost dolaska jedne klijentice sa djecom, ali po upoznavanju sa činjenicom da nadležni centri snose troškove boravka, obavješteni smo da se za ovaj slučaj pronašla druga vrsta rješenja, kao da je i upitno da je u konkretnom slučaju osoba bila žrtva nasilja.

V. Aktivnosti Sigurne kuće Banja Luka

Korisnice su po smještaju u Sigurnu kuću Banja Luka potpisale ugovor o boravku i upoznate sa svim pravilima koje postoje unutar Sigurne kuće. Pravila koja postoje u Sigurnoj kući su odobrena od strane Ministarstva zdravlja i socijalne zaštite Republike Srpske. Sve korisnice i njihova djeca dobijaju svoju prostoriju namjenjenu za spavanje, odmor i odlaganje stvari. Svoje prostorije korisnice su dužne držati čistim i urednim.

Stručni tim Sigurne kuće Banja Luka je na raspolaganju korisnicama svakog radnog dana u periodu od 07:00 do 15:00 časova, dok su medicinske sestre prisutne tokom 24 časa u slučaju postojanja potrebe za pružanjem pomoći i rješavanjem eventualnih problema.

Podrška je takođe bila upućena od strane predstavnika/ca Centra za socijalni rad Banja Luka, koji su vršili procjenu daljeg ostajanja u Sigurnoj kući. Moramo istaći da su se pojedine klijentice zadržavale kraći vremenski period od potrebnog kako bi se radilo na njihovom potpunom osnaživanju.

Svakog ponedjeljka se pravi raspored predviđenih dnevnih aktivnosti kao vid radno – okupacione terapije. Radno – okupaciona terapija sadrži određene unutrašnje i vanjske kućne aktivnosti koje se ponavljaju svakodnevno, jednom sedmično ili samo jednom. Svakodnevne aktivnosti podrazumjevaju održavanje čistoće zajedničkih prostorija kao i pravljenje namirnica. Svaka klijentica je po određenom rasporedu zadužena za spremanje obroka za taj dan. Sastanci sa stanarkama se održavaju po potrebi u zavisnosti od pojave određenih problema korisnica.

Takođe, stanarke su svakodnevno prolazile kroz individualni rad sa socijalnom radnicom i koordinatoricom pojedinačno, kao i u timu. Dva puta sedmično sa stanarkama radi i klinička psihologinja u zavisnosti od samih potreba svake korisnice. Razgovori su sadržali i elemenat razmatranja mogućih rješenja problema i pronalaska izlazne strategije u cilju najboljeg interesa korisnica.

U okviru radno okupacione terapije vršene su radionice koje su se sastojale od rada na staklu, drvetu i keramici. U radu su korištene specijalne boje za staklo i keramiku (ekološke boje na vodenoj bazi), salvete za rad sa salvet tehnikom, frost, konturne boje, kao i ostali pribor potreban za rad. Interesovanje žena je bilo veliko, kao i djece uzrasta 8 -17 godina. Radionice su se

provodile dva puta sedmično u trajanju od dva do četiri sata uz stalno prisustvo zaposlenog osoblja radi davanja uputa za rad. U ovaj vid radionica je bilo uključeno 10 žena i 4 djece uzrasta od 8, 12, 16 i 17 godina. Ovaj vid radionica je od strane žena bio dobro prihvaćen jer je i prema njihovim riječima dolazilo do potpunog opuštanja i odsustva trenutnih problema koji su ih stalno zaokupljali.

Djeca u Sigurnoj kući Banja Luka imaju pomoć osoblja u smislu sticanja novih znanja i vještina. Djeca uglavnom nisu bila direktne žrtve od strane osoba koje su vršile nasilje, već su svakodnevno prisustvovala određenim nasilnim scenama između nasilnika i njihovih majki. U jednom slučaju djeca su direktno bila izložena fizičkom i psihičkom obliku nasilja od strane svog oca. Do sada nismo primjetili određene promjene u ponašanju djece koje bi bile alarmantne odnosno ostavile određene dugotrajne posljedice.

U situacijama kada je to omogućavao dovoljan broj djece za stvaranje grupe, odrađene su različite radionice prilagođene dječijem uzrastu. Osoblje Sigurne kuće Banja Luka je svakodnevno pojedinačno ili u grupi učilo ili dopunjavalo znanje djece o različitim temama kao i radi sticanja određenih navika. U zavisnosti od obima određenih aktivnosti uvijek je jedna korisnica zadužena za djecu. Radionice su se najčešće odvijale u poslijepodnevnim časovima u trajanju od 15 do 120 minuta.

Aktivnosti koje se provode u radu sa djecom uključuju četiri vaspitno obrazovna područja i to: fizičko i zdravstveno vaspitanje, spoznajni razvoj, kreativnu kulturu i rad i socijalno emocionalni razvoj.

Zbog nedovoljnog broja djece najčešće se radilo sa djecom u jednoj grupi tako da su se radionice prilagođavale različitim grupama uzrasta djece i imale su različit stepen pomoći od osoblja. Djeca školskog uzrasta su prelazila u školu sa kojom Sigurna kuća Banja Luka ima postignut dogovor vezano za rad sa djecom. U šest slučajeva je postojala potreba da se djeca izmjestite iz postojeće škole u školu koja je najbliža lokaciji Sigurne kuće Banja Luka. Procedura premještanja je obavljena u roku od 24 sata tako da su djeca odmah nastavila sa nastavnim planom i programom, te nisu zaostajala u gradivu.

U Sigurnoj kući Banja Luka je boravilo još nekoliko djece školskog uzrasta, međutim njihov boravak je odgovarao periodu školskog raspusta. U dva slučaja su djeca koja su pohađala srednju školu premještena u školu u Banja Luci koja je odgovarala stepenu stručnosti škole iz koje su došla. Takođe u dva slučaja smo uspjeli obezbjediti lokaciju za obavljenje prakse potrebne za redovno srednjoškolsko obrazovanje.

VI. Karakteristike korisnica Sigurne kuće Banja Luka

U periodu od početka rada Sigurne kuće do 31. decembra 2007. godine u Sigurnoj kući Banja Luka su boravile 22 žene i 26 djece.

Pored korisnica koje su dolazile sa teritorije grada Banja Luka, u Sigurnoj kući Banja Luka su boravile i korisnica sa područja Laktaša, Kotor Varoša, Prijedora, Gradiške, Kneževa, Istočnog Sarajeva, Bratunca, Ugljevika i Gacka.

Žrtve su u većini slučajeva bile izložene nasilju od strane svojih bračnih i vanbračnih partnera. U jednom slučaju je nasilje dolazilo od strane žrtvinog brata, u jednom od strane oca, u jednom od strane majke, a u jednom slučaju od strane partnerove majke.

Najveći procenat od 36% pripada osobama koje su nasilje trpile i više od deset godina, dok je 30% korisnica nasilju bilo izloženo od pet do deset godina. 9% korisnica su nasilje prijavljivale nakon par mjeseci nasilne torture od strane svojih zlostavljača. Analizirajući podatke možemo uočiti su osobe srednje i starije dobi, nasilje preživljavale i više od deset godina, dok su osobe mlađe dobi nakon kraćeg vremenskog perioda bile spremne da prijave nasilje i izađu iz okvira ukorjenjenih stereotipa i predrasuda.

Period boravka korisnica u Sigurnoj kući Banja Luka se kretao od jednog dana do tri mjeseca, u zavisnosti od pronalaska adekvatnog rješenja za korisnice. U Sigurnoj kući je do 15 dana boravilo devet korisnica, od 15 do 45 dana pet korisnica, a od 45 do 90 dana osam korisnica.

Starosna dob korisnica se kretala od 17 do 69 godina. Najveći procenat žena od 41% se odnosio na kategoriju starosne dobi od 30 do 39 godina starosti. 40% korisnica je pripadalo kategoriji stanovništva koje imaju srednju stručnu spremu, dok 40% ima završenu samo osmogodišnju školu. Dve korisnice nisu imale nikakvo formalno obrazovanje, dok su dvije imale završenu višu školu.

Od ukupnog broja korisnica, 81% njih nisu zaposlene, dok su u četiri slučaja žene imale osigurana mjesečna primanja. Najveći broj korisnica je u Sigurnoj kući bio smješten zajedno sa djecom u pratnji. 36% korisnica je u Sigurnoj kući bilo smješteno sa dvoje ili troje djece, dok je 27% korisnica smješteno sa jednim djetetom. 36% korisnica je u Sigurnoj kući Banja Luka boravilo bez djece, s tim da je jedan broj njih imao punoljetnu djecu.

54% korisnica nije imalo vidljive tjelesne povrede koje su zahtjevale ljekarsku pomoć. U tri slučaja korisnice su imale teške tjelesne povrede u vidu frakture lobanje i intrakranijalnih hematoma. Ostale korisnice koje su trebale određene zdravstvene usluge su imale lakše tjelesne povrede u vidu krvnih podliva i kontuzija. Četiri korisnice koje su ujedno i dugogodišnje žrtve nasilja su nakon smještaja u Sigurnu kuću imale posljedice u vidu psihičkih smetnji.

Većina korisnica nije imala vlastiti stambeni prostor, tačnije osobe koje su vršile nasilje su ostajale u kući. Podrška od strane porodice žrtava je postojala na nivou psihosocijalne podrške, dok je svaka druga pomoć bila isključena što nije poboljšalo položaj žrtava. Samim tim je bila otežana mogućnost pronalaska izlazne strategije, naročito u situacijama u kojima se korisnica zadržavala kraći vremenski period.

VII. Evaluacija rada sa korisnicama Sigurne kuće Banja Luka

Korisnice su svakih 15 dana boravka u Sigurnoj kući Banja Luka ispunjavale evaluacione upitnike u cilju ispitivanja njihovog zadovoljenja uslugama koje Sigurna kuća pruža te poduzimanja odgovarajućih akcija u cilju poboljšanja rada. Upitnik je sačinjavao 9 pitanja sa slobodnim odgovorima.

Na prvo pitanje koje se tiče dolaska u Sigurnu kuću najveći broj klijentica je istakao da je to doživio kao spas iz situacija nasilja. Neki su se u početku osjećali nesigurno zbog nedostatka informacija o samom radu i mogućnostima koje pruža Sigurna kuća, ali su ubrzo po smještaju promijenili svoje mišljenje. Takvoj nesigurnosti je u velikoj mjeri doprinijela činjenica da je Sigurna kuća novi objekat te da mi kao društvo još uvijek nismo prihvatili ovaj vid zaštite žrtava nasilja u porodici.

Sve korisnice su istakle da su zadovoljne kako samim smještajem tako i hranom koja se priprema unutar kuće. Najveći broj korisnica je istakao da podjednako ima korist od svih aktivnosti, dok određen broj njih naglašava individualne razgovore, ako i aktivnosti radno okupacione terapije. Nijedna korisnica nije istakla zamjerke u radu, niti je imala neki prijedlog. Najveći problem s kojim su se korisnice susretale su briga za njihovu egzistenciju nakon izlaska iz Sigurne kuće, tačnije briga oko pronalaska zaposlenja i adekvatnog stambenog prostora.

VIII. Pronalaženje izlazne strategije za korisnice Sigurne kuće Banja Luka

Zaposlenje korisnica

Naša iskustva sa korisnicama su pozitivna, jer smo do sada uspjeli pronaći adekvatna rješenja u pronalasku izlazne strategije u cilju najboljeg interesa za žene i djecu. Izlaskom iz Sigurne kuće Banja Luka, naš rad sa žrtvama nasilja ne prestaje, tačnije on se produžava na period od godine dana nakon izlaska korisnice u smislu davanja podrške u daljem osamostaljenju i praćenja

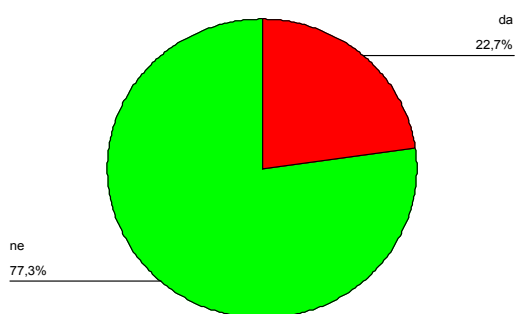
kompletnog slučaja. Pronalazak izlazne strategije je bio otežan u situacijama kada žrtva ne nailazi na podršku porodice i prijatelja, te u nedostatku adekvatnog tretmana institucija sistema dolazi do pojačanja njenog osjećaja bespomoćnosti.

Najveći broj žena koji je boravio u Sigurnoj kući ima završenu osnovnu školu i srednju, u 2 slučaja višu školu i u 2 slučaja nema formalno obrazovanje. Sama ta činjenica je otežavala mogućnost daljeg osamostaljivanja u smislu pronalaska izlazne strategije vezane za zaposlenje žrtava.

Međutim, pružanjem podrške u toku traženja zaposlenja za pojedine žene nailazili smo na povećanu senzibilizaciju pojedinih privatnika, mada je to bilo nažalost u rijetkim slučajevima. Za ovo kratko vrijeme Sigurna kuća je uspjela ostvariti jedan vid saradnje sa agencijom za zapošljavanje SPEKTAR Banja Luka koja će u svom radu davati prioritet u zapošljavanju žrtava nasilja, naravno pod uslovom da ispunjavaju kriterije poslodavca.

Osamnaest osoba koje su smještene u Sigurnu kuću nisu imale nikakvo zaposlenje. U toku ili nakon izlaska iz Sigurne kuće za pet korisnica smo uspjeli pronaći neku vrstu zaposlenja. **Grafik 1. prikazuje procentualni broj korisnica koje su u toku boravka pronašle ili nisu pronašle neki vid zaposlenja.**

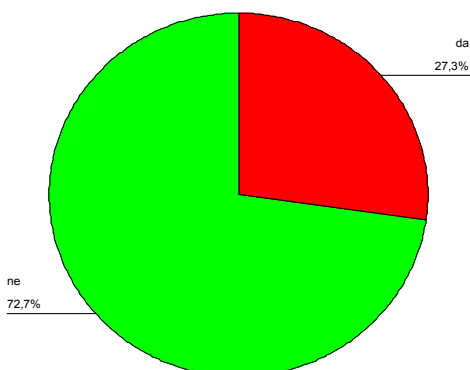
GRAFIK 1. U toku boravka u Sigurnoj kući je pronađeno zaposlenje

Stambeno zbrinjavanje korisnica

Najveći broj korisnica nije imao vlastiti stambeni prostor, tačnije osobe koje su vršile nasilje su ostajale u kući. Podrška od strane porodice žrtava je postojala na nivou psihosocijalne podrške, dok je svaka druga pomoć bila isključena što nije poboljšalo položaj žrtava.

Od ukupnog broja osoba koje su boravile u Sigurnoj kući za šest korisnica je pronađen stambeni prostor u kojem su započele život sa svojom djecom. Devet žena se vratilo u prethodnu zajednicu, dok se ostali broj žena vratio u staro okruženje ili su počeli živjeti kod nekoga od rodbine.

Ostale aktivnosti

Sigurna kuća Banja Luka je u maju 2007. godine za projekte koje je podržavao CRS i OKC Banja Luka. Projekat je od strane pomenutih donatora prihvaćen pod nazivom "Vratite nam osmijeh" s ciljem izgradnje dječije igraonice za djecu Sigurne kuće, ali isto tako s promocijom volonterizma u našoj lokalnoj zajednici.

Tim povodom smo organizovali volontersku akciju farbanja ukrašavanja ljulja, tobogana, klackalice i sanduka s pijeskom. Zbog tajnosti same adrese Sigurne kuće Banja Luka u volonterskoj akciji su mogle učestvovati volonterke SOS telefona, kao i osoblje Sigurne kuće i Udruženih žena Banja Luka. Na taj način smo uspjeli povećati sadržaj igre za djecu koja su korisnici/ce Sigurne kuće. U sklopu projekta se radilo na medijskoj promociji same kampanje, ali isto tako promociji rada Sigurne kuće kao jednom od načina zaštite žrtava nasilja u porodici.

U ljetnom periodu Sigurnu kuću Banja Luka su jednom sedmično posjećivale studentice postdiplomskog studija iz psihologije iz Denvera, SAD, Deanna Griffin i Sandy Ashburn Wood.

Studentice su tokom 8 nedelja održale edukacije iz sljedećih oblasti:

- trgovina ljudima
- porodično nasilje
- nasilje u školama
- nasilje na javnim mjestima

Edukaciji su prisustvovala sve zaposlene osobe iz Sigurne kuće Banja Luka.

IX. Ostvareni kontakti sa institucijama i privatnim preduzećima

U toku rada Sigurne kuće Banja Luka sklopljen je dogovor sa Preduzećem „Vodovod“ Banja Luka besplatnom snadbjevanju vode za potrebe korisnika Sigurne kuće. Na području lokacije Sigurne kuće Banja Luka nema vode iz gradskog vodovoda tako da se većina mještana snadbjeva vodom iz prirodnih izvora. S obzirom da je kapacitet Sigurne kuće 21 osoba, te zbog prisutnosti djece potrebe za vodom su prilično velike. Iz tih razloga je preduzeće „Vodovod“ Banja Luka je izašlo u susret i u zavisnosti od same potrošnje snadbjeva rezervoar Sigurne kuće Banja Luka.

„Eko tim“ Banja Luka koji je zadužen za uređenje gradskih riječnih obala je po potrebi vršio uređenje dvorišta i obalnog dijela rijeke Vrbas uz Sigurnu kuću.

Sve nabavke hrane, pića i sredstava koja potpadaju pod kućnu hemiju se odvijaju u kompaniji TROPIC d.o.o. i Interex. O samom snadbjevanju između ove dve strane sklopljen je Ugovor o nabavci.

Sigurna kuća je udaljena od centra grada 7 km. Iz tog razloga smo zatražili pomoć Preduzeća „Čivčija tours“ koji je obećao da će za svu školsku djecu mjesečna karta biti snižena za 50% od ukupne cijene redovne mjesečne karte za školarce. Na osnovu toga dobili smo da iznos mjesečne karte iznosi 6 KM, umjesto 12 KM.

Najveći problem izlazne strategije je pronalazak zaposlenja koji bi klijenticama omogućio nastavak normalnog života nakon izlaska iz Sigurne kuće po pitanju rješavanja njihovog egzistencijalnog pitanja. S tim u vezi smo postigli dogovor sa Agencijom „Spektar“ Banja Luka da sve nezaposlene stanarke Sigurne kuće se upisuju u bazu podataka njihove agencije. Na osnovu postignutih kvalifikacija samih stanarki i traženih uslova od strane poslodavca vršiče se zaposlenje u situacijama zadovoljenja uslova.

Nevladina organizacija „Duga“ iz Banja Luke je omogućila svim zainteresovanim stanarkama besplatno pohađanje različitih kurseva koje oni provode. Takođe, korisnice koje završe određene kurseve imaju mogućnost nastavka zaposlenja ili samostalnog otpočinjanja određenih poslova.

U sklopu kampanje „16 dana aktivizma protiv rodno uslovljenog nasilja“ koja se svake godine sprovedi u periodu od 25 novembra - Međunarodnog dana borbe protiv nasilja nad ženama i 10 decembra – Međunarodnog dana ljudskih prava, Kompanija „OM“ je donirala paket kafe i posuđa OM kafe za korisnice Sigurne kuće Banja Luka. Tom prilikom je Maja Đaković, Službenica za odnoe sa javnošću Kompanije u prisustvu novinara Glasa Srpske i Euro Blica organizovala posjetu Sigurnoj kući Banja Luka.

Povodom Nikoljdanskih i novogodišnjih praznika kompanija Press i Dnevne novine Press su organizovale posjetu dodjele paketića za djecu Sigurne kuće Banja Luka te priredili program u vidu dolaska Djeda Mraza.

IX. Medijske aktivnosti

U toku vremenskog perioda koji pokriva ovaj izvještaj, osoblje Sigurne kuće Banja Luka i članice Udruženih žena Banja Luka su radile na medijskoj promociji u smislu izlaska iz problema nasilja u porodici kao tabu teme kao i ohrabivanja žrtava nasilja da prijave nasilje.

Pored toga što su svi elektronski i pisani mediji pokazali veliko interesovanje, Dnevne novine „Dnevni avaz“ su od samog početka rada sedmično pratile rad Sigurne kuće Banja Luka i načine pomoći žrtvama nasilja. Otvaranje Sigurne kuće i početak rada je izazvao veliku medijsku pažnju.

Pregled medijskih aktivnosti po mjesecima:

Februar 2007. godine

- RTRS - Otvaranje Sigurne kuće u emisiji Srpska danas
- RTRS - Otvaranje Sigurne kuće na Dnevniku
- ATV - Otvaranje Sigurne kuće na Dnevniku.
- Radio RS - Otvaranje Sigurne kuće
- Euro Blic - Otvaranje Sigurne kuće, procedure smještaja i zakonska regulativa
- FOKUS - Otvaranje Sigurne kuće, procedure smještaja i zakonska regulativa
- Glas Srpske - Otvaranje Sigurne kuće, procedure smještaja i zakonska regulativa
- Večernje novosti - Otvaranje Sigurne kuće, procedure smještaja i zakonska regulativa.
- AS - Otvaranje Sigurne kuće, procedure smještaja i zakonska regulativa
- RTSR Banjalučka Panorama - Otvaranje Sigurne kuće
- PINK BH - Balkan net – emisija o nasilju u porodici i Sigurnoj kući
- FREE radio Prijedor - Emisija na temu nasilje u porodici: vrste nasilja, nasilje nad ženama i djecom, ciklus nasilja, načini zaštite, izmjene zakonske regulative
- PINK BH – emisija Made in Banja Luka - Sigurna kuća i način pomoći žrtvama nasilja
- BHT1 - Večernji dnevnik - Tema - nasilje nad ženama i djecom. Na linku su bili sljedeći gosti neuropsihijatar iz Sarajeva i sekretar Udruženja oboljelih od PTSP (Post traumatskog stresnog poremećaja). Razgovarali o Sigurnoj kući, nasilju nad ženama i zakonskoj regulativi.

Mart 2007. godine

- Press centar - Press konferencija koju su organizovale Udružene žene i hCa povodom 8. marta. Na konferenciji su učestvovali Aleksandar Živanović, Program koordinator Helsinškog parlamenta građana Banja Luka, Amela Bašić, Koordinatorica Sigurne kuće Banja Luka i Nada Golubović, Predsjednica Udruženih žena Banja Luka. Govorili o medijima, Sigurnoj kući Banja Luka i Zakonu o zaštiti od nasilja u porodici Republike Srpske.

- Dnevni Avaz - Članak o Sigurnoj kući sa akcentom na tome zbog čega je sigurna kuća prazna, o nepravilnostima o primjeni Zakona o zaštiti od nasilja u porodici Republike Srpske
- Uno radio - direktno uključenje u program povodom press konferencije i 8. Marta
- RTRS - Jutarnji program emitovao prilog sa press konferencije o Sigurnoj kući.
- Večernji dnevnik - Prilog sa press konferencije
- ATV - Emisija Buka na temu Nasilje nad ženama. Gošće: Svetlana Cenić, Brana Janković - Aquarius; Dragana Dardić - hCa; Amela Bašić. Emisija obuhvatila segmente nasilja nad ženama u javnom i političkom životu, području koje je pogodno za nasilje, stereotipima i predrasudama koje postoje, idealu ženske ljepote, prikaz nasilja u medijima.

April 2007. godine

- BHT 1 - Izjava o nemogućnosti prijema žrtava u Sigurnu kuću.
- Dnevni Avaz - Izjava povodom smjestaja klijetice u Sigurnu kuću.
- Fokus - Izjava povodom sještaja prve klijentice u Sigurnu kuću i problemima za smještaj koji još uvijek nisu otklonjeni
- AS - Smjestaj zrtava u Sigurnu kuću
- ATV - Prilog na Centralnom dnevniku o Sigurnoj kući, otklonjenim i postojećim poteškoćama. U prilogu prikazana izjava Ljube Lepira, Pomoćnika Ministra zdravlja i socijalne zaštite Republike Srpske.

Maj 2007. godine

- BLIC - Izjava o Sigurnoj kući i osobama koje borave. Pomenut Zakon o zaštiti od nasilja u porodici Republike Srpske.
- Nezavisne novine - Izjava o Sigurnoj kući, korisnicama, zakonu, obezbjeđenju policije i mobilnom timu.
- Radio RS - Emisija o nasilju u porodici. Gosti: Spomenka Krunić, Anđelko Đokić i Renata Ritan (CSR), Sanja Sumonja i Amela Bašić. Emisija je imala direktna uključjenja gledalaca, pitanja i komentare su dala četiri slušaoca, dok je jedna žena zvala i pitala za broj SOS telefona. Govorili o zakonskoj legislativi, raširenosti problema i Sigurnoj kući.
- Glas Srpske - Članak o Sigurnoj kući i osobama koje ovdje borave.
- ATV - ATV u sklopu projekta EU snima 10 filmova između kojih i film o nasilju o porodici. Intervju obavljen sa A. Bašić o nasilju u porodici, Sigurnoj kući i boravku unutar Sigurne kuće.
- Glas Srpske - Članak o Sigurnoj kući
- Dnevni Avaz - Članak o Sigurnoj kući

Juli 2007. godine

- Nezavisne novine - Članak o izgradnji igraonice, promociji volonterizma, izjava i klijentice o značaju izgradnje igraonice.
- Glas Srpske - Članak o volonterskoj akciji u Sigurnoj kući.
- Dnevni Avaz - Članak o nasilju nad djevojkama
- Reporter - Nasilje na javnom mjestu, poslu, fakultetu,...
- ATV - Dnevnik 19h - Prilog o Zakonu o zaštiti od nasilja u porodici Republike Srpske
- Glas Srpske - Članak o Sigurnoj kući

Avugust 2007. godine

- Dnevni avaz – članak o Sigurnoj kući

Septembar 2007. godine

- Dnevni avaz – članak o Sigurnoj kući

Novembar 2007. godine

- RTRS – Jutarnji program – najava kampanje 16 dana aktivizma
- RTRS – Banjalučka panorama – gostovanje u emisiji povodom kampanje 16 dana aktivizma
- Radio RS – emisija o nasilju u porodici
- ATV – Centralni dnevnik – prilog o Sigurnoj kući
- Press konferencija – konferencija povodom kampanje 16 dana aktivizma
- Glas Srpske – članak o posjeti kompanije OM Sigurnoj kući

Decembar 2007. godine

- Press – posjeta kompanije Press i donacija dječijih paketića za djecu Sigurne kuće